

Vyjádření prezidenta republiky při tiskovém brífinku k prvním 100 dnům v úřadu.

15.6.2023 - Petr Pavel | Správa Pražského hradu

Dobrý den, dámy a pánové,

tento týden uplyne sto dní od mé inaugurace a už v prvním projevu jsem říkal, že budu raději kritizován za vysokou aktivitu než za vlažný start. Chtěl jsem ukázat, že to s odpovědným výkonem úřadu myslím naprosto vážně a že jsem se nepřišel pouze zavřít na Pražský hrad. Měl jsem také oprávněný pocit, že ve výkonu prezidentské funkce je co dohánět. Během mandátu mého předchůdce jsme totiž viděli, že když prezident nechce anebo nemůže, tak nemusí plnit ani to základní, co veřejnost od hlavy státu očekává.

Proto jsem si na první tři měsíce stanovil seznam naprosto konkrétních úkolů. Některé souvisely s tím, co bych chtěl do úřadu přinést já, jiné byly tím elementárním, co je s prezidentem a výkonem jeho funkce spojené. Společná jim byla snaha znovu nastavit směr a způsob, jakým má hlava státu při plnění svých ústavních, reprezentačních a symbolických povinností postupovat.

Milník sto dní používají někteří naši západní partneři jako měřítko úspěšnosti výkonu politické funkce. Prezident Roosevelt ho použil v době hospodářské krize, když požádal Kongres, aby právě těch sto dní nepřetržitě pracoval. U nás se zase často mluví o sto dnech hájení, které politik očekává, aby se v nové funkci rozkoukal.

Mně bylo bližší to první pojetí. Ačkoli to bylo hodně náročné, většinu krátkodobých úkolů se nám podařilo dotáhnout do konce a ty dlouhodobé rozpracovat. Za to bych chtěl poděkovat svému prezidentskému týmu, za který dnes považuji nejen Kancelář prezidenta, ale také Správu Pražského hradu a Lesní správu Lány. Pracovaly tvrdě, s velkým nasazením a často bez ohledu na pracovní dobu.

Rád bych vyzdvihl úsilí ředitelky Kanceláře Jany Vohralíkové, všech ředitelů odborů i vedoucích uvnitř Kanceláře, kteří převzali odpovědnost za její reorganizaci a nastavení nového režimu fungování a také rozjezd standardní náplně činnosti úřadu prezidenta.

Chci také zmínit roli své ženy. Velká část veřejnosti má, a naprosto právem, poměrně velká očekávání, a to přesto, že role první dámy není nijak legislativně ani administrativně upravena. Má žena tuto roli zdaleka nevnímá jen jako důstojný doprovod svého muže při reprezentačních příležitostech, ale jako nedílnou součást působnosti úřadu prezidenta se zaměřením především do sociální oblasti. I přes zmíněná omezení se do toho pustila s vervou sobě vlastní a za pomoci velmi skromného týmu a úsilí mnoha dobrovolníků se posunuly o velký kus kupředu. Za to jim patří můj dík a uznání.

Ušetřím vás detailního výčtu toho, co se nám podařilo a s jakým úspěchem, nebo naopak nepodařilo. S některými detaily vás seznámí jednotliví ředitelé a více informací najdete také v podkladech, které jste obdrželi nebo na webových stránkách. Vysvědčení mi pak jistě vystavíte sami.

Za největší úspěch však považuji, že jsme nastartovali směr a způsob, kterým bych rád šel dalších pět let. Je to směr ke splnění celkové vize mého prezidentství. Vize, která jak věřím, může naši zemi posunout tam, kde bychom ji rádi viděli. Stojí na dvou pilířích.

Tím prvním je upevnění pozice České republiky ve společenství demokratických zemí s jasnou prozápadní orientací. S tím souvisí naše vystupování navenek, ale i domácí politika. Chci být prezidentem, který pomůže zvýšení vlivu a respektu naší země v mezinárodním prostředí.

Druhým pilířem je celková změna nálady v naší společnosti. Rád bych se po pěti letech ohlédl přes rameno a viděl, že v Česku žije daleko víc lidí, kteří věří tomu, že když něco chtějí zkusit nebo něčeho dosáhnout, tak mohou. Že jsme společností, která se nevzdává svých cílů jenom proto, že se jí předem zdají nedosažitelné. Budu-li mít hodnotit úspěch svého prezidenství, rád bych jej viděl v tom, že náš národ získá zpět zdravé sebevědomí a odhodlání měnit věci k lepšímu. Přál bych si, abychom dokázali lépe využívat všech zdrojů, které máme, k rozvoji schopnosti našich lidí. Podmínky k tomu, abychom řečeno sportovní terminologií hráli první ligu, máme více než příznivé. A já vidím svůj prezidentský úkol v tom připomínat lidem, aby na to nezapomínali, aby znovu uvěřili, že jsme národem, který má nejen sílu rozhodovat o vlastním osudu, ale také být v mnohém inspirací pro ostatní.

Možná se vám taková vize bude zdát příliš abstraktní a špatně měřitelná, ale já jsem přesvědčen, že změna atmosféry, perspektivy, kterou vidíme sami sebe, a změna přístupu ke světu kolem, nám umožní zbavit se apatie a někdy i paralýzy a dosáhnout rychlého pokroku v mnoha věcech, které nás dnes trápí. Cesta k tomu vede přes tisíce malých kroků den za dnem. Přes trpělivé hledání možností, jak problémy řešit. Motivaci všech, kteří chtějí a mohou. Spojování ostrůvků pozitivní deviace, kterých po celé zemi rozhodně není málo. A dodáváním odvahy a povzbuzením všem, kteří váhají nebo pochybují. V tom vidím smysl a zároveň cestu z toho, co Václav Havel nazýval blbou náladou a co se u nás bohužel znovu zabydlelo.

Děkuji vám za pozornost.

<https://www.hrad.cz/cs/prezident-cr/soucasny-prezident-cr/verejna-vystoupeni-a-rozhovory/vyjadreni-prezidenta-republiky-pri-tiskovem-brifinku-prezidenta-republiky-k-prvnim-100-dnum-v-uradu-17182>